

После избора у мају, влада нам је обећала немилосрдну борбу против корупције и организованог криминала, а након неколико крупнијих риба, у мрежи коју је испреплетало Александар Вучић са сарадницима, нашао се нико други до Мирослав Мишковић, алфа и омега српске тајкунске елите.

Хапшење Мирослава Мишковића, које је уследило након оркестриране медијске кампање, српска јавност је дочекала са подељеним осећањима.

С једне стране, ојађени и осиромашени грађани Србије од нове власти којој су у очају дали поверење очекују бар мрвицу правде, а привођењем Дулића, и хапшењем министра Драгина и дела одговорних за крађу у Агробанци као да су те мрвице почели да добијају. Сасвим изненада, власт је понудила и самог Мишковића. Али, у његовом случају тек треба да се види да ли ће тужилаштво и судови овако крупан залог успети да прогутају и сваре. Ипак, то како ће се одвијати процес Мирославу Мишковићу имаће свакако огромног и можда заиста судбинског утицаја на то да ли ће Србија најзад да почне да личи на правну државу.

С друге стране, власт, која је овај свој потез одмах покушала да представи као прометејску жртву, од грађана Србије ипак није

добила очекивану реакцију, какву су режимски спин доктори свакако прижељкивали, јер се хапшење Мишковића готово у дан поклопило са успостављањем „интегрисане“ границе са Косовом, и још једним тешким шамаром из Брисела, у виду „временског

Мишковић за Косово

Пише: Александар Костић
четвртак, 13 децембар 2012 16:47

оквира“ за добијање датума преговора са ЕУ. Ни спектакл са Мишковићем није, међутим, могао да до краја покрије поновни тежак неуспех на „европском путу“ и отклони укус горке пилуле интегрисаних прелаза. Нова и очекивана понижења нису међутим ни власт навела на преиспитивање крајње сервилности према ЕУ, већ је уместо тога грађанима, уз благослов и пуну подршку Европе представљен свргнути Мишковић са сином, чије би процесуирање, ваљда, требало да за дуже време засени крајње капитулантску политику према Косову и срамоту подизања граничног прелаза на сред Србије, као и да очува положај Владе, чија кооперативност за сада надмашује и највеће домете ДС и бившег председника Тадића.

Хапшење Мишковића није зато многе уверило у искреност борбе против корупције, док су тајминг и начин на који је цела представа изведена код појединаца чак створили наклоност према овом тајкуну. У исто време, Александар Вучић који најављује да у борби против криминала неће бити компромиса, здушно помаже покушаја опоравка ФК Црвене Звезде, чије је руководство на различите начине у протеклим годинама направило дугове од више десетина милиона евра, док председник Николић аболира Џајића, и то непосредно пре изрицања коначне пресуде. Власт тиме шаље сувише контрадикторне поруке, а сувише очигледно спиновање поводом Мишковића је произвело контраефекат, због кога ће Влада тешко моћи да убеди грађане у искреност својих намера.